

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 29/2018
24.12.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Марка Кљајевића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-ПО1 број 17/15 од 06.09.2018. године и Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-ПО1 број 17/15; Кв-ПО1 број 398/18 од 19.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 24.12.2018. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-ПО1 број 17/15 од 06.09.2018. године и Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-ПО1 број 17/15; Кв-ПО1 број 398/18 од 19.09.2018. године, у односу на повреду закона из члана 441. став 4. у вези члана 265. став 1. у вези члана 261. став 1. и 2. тачка 7) Законика о кривичном поступку, док се у односу на преостале повреде закона **ОДБАЦУЈЕ**, као недозвољен.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-ПО1 број 17/15 од 06.09.2018. године, у ставу I, окривљеном АА досуђени су трошкови кривичног поступка, на име нужних издатака и награде за ангажовање изабраних бранилаца у кривичном поступку К-ПО1 број 17/15 и К-ПО1 број 125/15 у укупном износу од 19.783.500,00 динара који ће по правноснажности решења бити исплаћен окривљеном на начин како је то наведено у изреци решења, док је ставом II, одбијен, као неоснован, захтев окривљеног АА за накнаду трошкова кривичног поступка на име издатака и награде за ангажовање бранилаца у делу преко досуђеног, а до траженог износа, од укупно 36.196.500,00 динара.

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-ПО1 број 17/15; Кв-ПО1 број 398/18 од 19.09.2018. године одбијене су, као неосноване, жалбе окривљеног АА и његовог браниоца изјављене против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-ПО1 број 17/15 од 06.09.2018. године.

Против наведених правноснажних решења, на основу члана 482. став 1. и члана 483. став 2. и 3. ЗКП, бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Кљајевић поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона, одредбе члана 441. став 4. у вези са чланом 265. став 1. и чланом 261. став 1. и 2. тачка 7) ЗКП све у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев и преиначи побијана решења тако што ће окривљеном АА на име трошкова кривичног поступка досудити тражени износ или да побијана решења укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, након чега је одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Кљајевића, се најпре указује на повреду закона одредбу члана 441. став 4. у вези са одредбом члана 265. став 1. и члана 261. став 1. и 2. тачка 7) ЗКП уз образложење да је суд заузео погрешно схватање да окривљеном АА не припада накнада трошкова кривичног поступка на име присуства изабраног браниоца главним претресима, чиме су му незаконито ускраћени трошкови за 21 одржан и један неодржан главни претрес, уз образложење суда да је на овим претресима окривљеног заступао бранилац по службеној дужности адвокат Милан Бирман, коме је суд награду исплатио. Захтевом се указује да је окривљеном АА бранилац по службеној дужности наметнут противуставним решењем тадашњег председника Вишег суда у Београду VIII Су број 43/12-1057; КПО1 63/10 од 11.12.2012. године.

Међутим, Врховни касациони суд ове наводе у захтеву браниоца оцењује као неосноване. Наиме, из списка предмета произлази да је, током кривичног поступка из одређених процесних разлога, у циљу несметаног одвијања поступка окривљеном АА постављен бранилац по службеној дужности - адвокат Милан Бирман, те да је исти адвокат у том својству присуствовао 21 одржаном и једном неодржаном главном претресу, на који начин је била обезбеђена одбрана окривљеног за које му је суд решењем К-ПО1 63/10 од 15.01.2014. године досудио и исплатио награду према важећој Адвокатској тарифи, те окривљеном АА, по истом основу, не припадају ови трошкови који би били поново наплаћени на терет буџетских средстава. Осим тога, Врховни касациони суд налази да указивање браниоца окривљеног на питање законитости решења Вишег суда у Београду VIII Су број 43/12-1057; КПО1 63/10 од 11.12.2012. године - којим је окривљеном АА

постављен бранилац по службеној дужности, није предмет одлучивања по предметном захтеву за заштиту законитости, с`обзиром на то да је исти поднет против напред наведених правноснажних решења (као у изреци пресуде), којима је одлучено о трошковима кривичног поступка, због повреде закона из члана 441. став 4. у вези члана 265. став 1. и члана 261. став 1. и 2. тачка 7) ЗКП.

Врховни касациони суд налази да се поднетим захтевом браниоца окривљеног неосновано указује и на исту повреду, одредбе члана 441. став 4. у вези члана 265. став 1. и члана 261. став 1. и 2. тачка 7) ЗКП, наводима да је суд погрешним тумачењем прописа, који се односе на одбрану више окривљених, нанео штету окривљеном АА када му је за одбрану пружену од стране адвоката Рада Мићуновића и др, уместо пуног износа трошкова досудио 50% од пуног износа трошкова.

Наиме, Врховни касациони суд налази да су окривљеног АА на одређеном броју главних претреса, по заменичким пуномоћјима заступали адвокати: Раде Мићуновић и др, који су у истом кривичном поступку већ били браниоци других окривљених лица и за које радње су тим окривљеним лицима досуђени трошкови кривичног поступка у пуном износу. Првостепени суд је АА, по налажењу овог суда, правилном применом Тарифног броја 7. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, смањило досуђене износе, односно досудио износе од по 50% за одбрану адвоката Рада Мићуновића и др, који су поступајући по заменичким пуномоћјима бранили окривљеног АА. Како је наведена повреда истицана и у поступку по редовном правном леку, Врховни касациони суд прихватајући разлоге жалбеног суда, дате на страни 6 другостепеног решења, на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Поднетим захтевом за заштиту законитости се на исту повреду закона, одредбу члана 441. став 4. у вези члана 265. став 1. и члана 261. став 1. и 2. тачка 7) ЗКП, указује и наводима:

- Да у побијаним решењима „уопште нема разлога“ зашто окривљеном АА поред досуђених 855.000,00 динара није досуђен и износ од 270.000,00 динара на име састава жалби на решења о одређивању и продужењу притвора те на решења о спровођењу истраге, чиме се по ставу овог суда суштински указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП;

- Да је суд побијаним решењима окривљеном АА, уз досуђену награду за 81 посету ускратио награду за 401 посету притворенику, окривљеном АА у Централном затвору у Београду, уз детаљно изношење сопственог виђења и сопствених разлога зашто су наведене посете биле оправдане, супротно чињеничним закључцима суда у погледу наведених околности чиме се, по налажењу Врховног касационог суда, оспоравају чињенична утврђења везано за број посета притворенику, односно указује на повреду одредбе члана 440. ЗКП;

- Да је суд побијаним решењима одбио, као неоснован, захтев за накнаду трошкова за „остале поднеске“ и то 33 образложена и 30 необразложених поднесака, такође уз детаљно изношење сопственог става зашто су наведени поднесци били нужни и инкорпорирани у сврху законите одбране окривљеног АА, супротно чињеничним закључцима суда чиме се, по ставу Врховног

касационог суда оспоравају чињенична утврђења у погледу начина обрачуна и висне досуђеног износа односно указује на повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Како повреда одредаба члана 483. став 2. тачка 2) ЗКП и члана 440. ЗКП не представљају законски разлог, предвиђен чланом 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, за подношење захтева за заштиту законитости, од стране окривљеног преко браниоца, то је поднети захтев, у односу на ове повреде, одбачен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,